

Küçük Taş / İlyâ Ebû Mâdi

1. Duydu iniltisini, yıldızlarla dolu gece	Beyaz şehirden ansızın yükselen
2. Üzerine eğildi sinsi bir vesvese gibi	Kulak kabartan sessizliğe uzun uzun
3. Sakinlerini gördü uyrken Ehl-i Kehf gibi	Ne bir gürültü ne de bir patırtı yükselen
4. Barajı gördü, muhkem binasıyla ardından	Ve sularını, sahraya benzeyen
5. Sanki o inleme taştan geliyordu	Barajdaki, kör kaderini şikâyet eden
6. Ne ola ki, vazifem benim dünyada	Ne bir şeyim orada, ne başıboş biriyim
7. Ne heykel olacak bir mermerim,	Ne de bir kayayım, bina olmaya yarayan
8. Ne yeryüzüyüm içmek için suyu	Ne de suyum, bolluk bahçeleri sulayan
9. İnci değilim, güzel dilberlerle yarışan	Bünyesinde eşsiz güzellikler barındıran
10. Ben ne bir gözyaşıyım ne de bir göz	Ne bir benek, ne de kızılığı bir yanağın
11. Tozlu bir taşım ben, ve hakir olan	Ne bir güzellik ne hikmet ne de ışığı olan
12. Göçüp gideyim, varlık âleminden	Sulh içinde... Bıktım artık buralardan
13. Yar, yerinden şikâyeti söyler	Arz'a, bozkıra, koylar hatta gökyüzüne
14. Açıverdi, göz kapaklarını sabah	Kapladı bembeyaz şehri, bir tûfan...
15. Duydu iniltisini, yıldızlarla dolu gece	Beyaz şehirden ansızın yükselen...